

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۰۱

عبدالوحید و حید

د وروستیو پاکستانی بریدونو ترشا د لاملونو پارادوکس

په کونړ، پکتیکا، پکتیا، خوست او په کندهار کې د پاکستان وروستی هوایي بریدونه د افغانستان او پاکستان ترمنځ د پراخېدونکي کرکېچ څرگندونه کوي. پاکستان دغه عملیات د هغو وسله‌والو ډلو پر وړاندې د دفاعي اقدام په توګه توجیه کوي چې اسلام‌آباد یې د افغانستان له خاورې څخه په پاکستان د بریدونو مسئول ګڼي. افغانستان بیا د پاکستان تورونه ردوي. یاد بریدونه په خپله خاوره باندې د پاکستان تیرۍ او د مکې تړون له مسئولیتونو څخه د پښو سپکولو هڅه ګڼي. د دواړو خواوو ترمنځ بنسټیزه ستونځه دا ده چې د امنیتي ادعاوو د سپیناوي او د اختلافونو د مدیریت لپاره اغېزمن دوه اړخیز میکانیزم نشته.

په کونړ او پکتیکا کې او وروسته په کندهار او نورو سیمو کې د پاکستان لخوا د بریدونو تر سره کول پوښتنه رامنځته کوي چې ایا د قطر او ترکیې لخوا د دواړو هېوادونو ترمنځ د اړیکو د سمون د هڅو په ترڅ کې ددغې شخړې دومره پراخول او په کندهار باندې برید، چېرته د طالبانو ستر مشر شتون لري، یوازې د پاکستان لخوا د ادعا شویو موخو په چوکاټ کې توجیه کېدای شي؟ له دې څخه ورهاخوا د اسلامي امارت ویاند ذبیح‌الله مجاهد څرګندوي هم له پامه نه غورځول چې پاکستان هڅه کوي د مکې تړون له مخې د خپلو مسئولیتونو د نه ترسره کولو لپاره د افغانستان سره په جګړه کې ښکېلتیا د عذر په توګه وړاندې کړي.

د ټي ټي پي په هکله باید د مستندو واقعیتونو، سیاسي تعبیرونو او تحلیلونو ترمنځ توپیر وشي. د دغې ډلې شتون او په پاکستان کې یې فعالیتونه په نړیوالو رسنیو کې ثبت شوي، خو په دغه هېواد کې د ټي ټي پي د عملیاتي جغرافیې محدودیت، د جګړې په څرنگوالي کې د بدلون رنګ او نیرنګ ته په کتو دغه پوښتنه مطرح کېږي چې د ځینو شنونکو په خبره پاکستان خو به په ریښتوني ډول امنیتي ستونځه د خپلو ستراتیژیکو موخو او د افغانستان پر وړاندې د سیاسي او پوځي فشار لپاره د وسیلې په توګه نه کاروي؟

په افغانستان کې ګڼ شمېر شنونکي ادعا کوي چې له افغانستان څخه پاکستان ته د امنیتي ګواښ کچه دومره لوړه نه ده څومره یې پاکستان انځوروي. د شنونکو په اند نړیوالو ته د افغانستان په هکله د خطرناک او ننګوونکي انځور وړاندې کول د پاکستان د اوږدمهالې ستراتیژي برخه ده. پاکستان هڅه کوي د افغانستان انزوایي حالت ثابت وساتي او په دغه هېواد کې خپلو تګلارو ته د امریکا له ګټو سره همغږي کولو ته دوام ورکړي.

له مودو راهیسې په افغانستان او سیمه کې د پاکستان د اوږدمهاله تګلارو تاریخي شالید هم له پامه نشي غورځول کېدای. پاکستان په تېرو لسیزو کې د سیمې د وسله‌والو ډلو په ملاتړ او روزنه کې رول درلوده. د هغوی لخوا د ایډیالوژي پر بنسټ پالل شوې ځینې جنګي ډلې وروسته خپلواکې شوې او د پاکستان پر وړاندې هم ودرېدې. له همدې امله، د نن ورځې امنیتي بحران له همدغه امنیتي میراث سره تړلی ښکاري.

د پاکستان د اوسني چلن تر شا خپلو ستراتیژیکو موخو ته د لاسرسي ترڅنګ د کابل په محاسبو باندې د فشار راوړلو او د خبرو په میز باندې د خپل دریز د پیاوړي کولو اړخ هم لیدل کېږي. دا د پاکستان له خوا اعلان شوې موخه نه، بلکې یوه تحلیلي ارزونه ده چې په پراخه کچه مطرح کېږي. په کندهار کې برید او د عملیاتو جغرافیایي پراختیا ښايي دا پیغام ولري چې اسلام‌آباد لکه څنګه چې ذبیح‌الله مجاهد وایي غواړي د مکې د تړون له مخې د یمن د حوثیانو په وړاندې د ګام نه پورته کولو لامل، له افغانستان سره په جګړه کې د خپل هېواد ښکېلتیا وښيي او له بلې خوا په افغانستان باندې فشار زیات کړي.

پاکستان په عین حال کې له یوه بل بدلون سره هم مخ دی: افغانستان نور د پخوا په څېر یوازې پر پاکستانی اقتصادي او ترانزیتی لارو متکي هېواد نه دی. له ایران، منځنۍ اسیا، چین او نورو سیمه‌ییزو خواوو سره د اړیکو پراختیا د اسلام‌آباد د پخواني نفوذ ستره برخه محدوده کړې ده. په دغو شرایطو کې پوځي فشار ښايي د پاکستان لپاره د نفوذ

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

ساتلو يا بېرته پياوړي کولو يوه وسيله وي؛ خو که د پاکستان فشار او په وړاندې يې د افغانستان مقاومت دوام ومومي، معکوسي پايلې هم درلودلای شي او افغانستان د بديلو سيمه ييزو او اقتصادي اړيکو پر لور لا ډېر وړاندې تللای شي. په سيمه کې موجود پېچلي جيوپوليتيک وضعيت، د افغانستان کورنيو ستونځو، د پاکستان پرله پسې بريدونو، د افغانستان د بدنامه کولو لپاره د دغه هېواد نړيوال کمپاين او د افغانستان انزوایي حالت په پام کې نيولو سره، افغانستان ته يوازې د پاکستان د تورونو ردول بسنه نه کوي. که له افغان خاورې څخه د وسله والو فعاليتونو په هکله ادعاوې کېږي، افغانستان بايد د خپل حاکميت په چوکاټ کې د دغو ادعاوو د څېړلو او تاييد لپاره مسلکي ميکانيزم، په کور دننه پراخ ملاتړ او په نړيواله کچه پياوړې لابي ولري. دا به له يوې خوا د پاکستان د ادعاوو د ردولو لپاره مستند بنسټ برابر کړي او له بلې خوا به د هغو احتمالي موخو د شنډولو لپاره لاره هواره کړي چې د افغانستان له خاورې څخه د پاکستان يا نورو هېوادونو پر وړاندې د گواښ د شتون ادعاوو پر بنسټ تعقيبېږي.

د روان کړکېچ د پای ته رسولو لپاره بله حل لاره داده چې د هوايي بريدونو او متقابلو پوځي اقداماتو د درولو لپاره بېرني تفاهم رامنځته شي. د افغانستان او پاکستان ترمنځ داسې اوږدمهاله امنيتي ميکانيزم جوړ شي چې د امنيتي ادعاوو په هکله د شواهدو شريکول، د پېښو گډه څېړنه او د اختلافونو د ژر حل لپاره لاره هواره کړي. دواړه هېوادونه بايد د خپلې خاورې د امنيت او د بل هېواد پر وړاندې د وسله والو فعاليتونو د مخنيوي په برخه کې خپل مسئوليت په جدي ډول ترسره کړي او خپلې امنيتي اندېښنې په يو بل باندې د بريدونو او متقابلو تورونو لگولو پرځای د گډو ميکانيزمونو له لارې تعقيب کړي.

د ډيورنډ کرښې په اوږدو کې پرتې دروازې د روښانه دوه اړخيزو ضمانتونو په چوکاټ کې بايد پرانيستې پاتې شي. د دروازو د تړلو شرايط بايد له مخکې څخه په دوه اړخيزه هوکړه کې مشخص او يوازې په محدودو او استثنايي مواردو پورې منحصر وي. که دوه اړخيز ميکانيزم په کومه جدي موضوع کې پاتې راشي، دواړه خواوې بايد د باور وړ درېم لوري يا سيمه ييز منځگړيتوب ته د مراجعه کولو لپاره له مخکې څخه هوکړه ولري. د چاپهار، منځنۍ اسيا، چين او نورو سوداگريزو لارو پراختيا د افغانستان لپاره له پاکستان سره د سوداگري د پرېکون لپاره نه، بلکې بايد د دې لپاره وي چې د يوې لارې تړل د افغانستان اقتصاد له جدي زيان سره مخ نه کړي. که پاکستاني لارې د لگښت، سرعت، امنيت او اعتبار له پلوه سيالې پاتې شي، افغان سوداگر به يې په طبيعي ډول وکاروي.

په پای کې، د اوسني وضعيت حل په پوځي بريدونو او ځوابي غچ اخيستو کې نه، بلکې په داسې چوکاټ کې دی چې امنيتي شخړې د گډو ميکانيزمونو، اقتصادي اړيکې د متقابلو ضمانتونو او سياسي ستونځې د اوږدمهاله خبرو له لارې مدیریت کړای شي. دواړه هېوادونه بايد د بريدونو، د دروازو د تړلو او متقابل فشار پر ځای د بحران د مخنيوي لپاره داسې دوه اړخيز طرز العمل رامنځته کړي چې د متقابل امنيت، اقتصادي ثبات او مسئولانه اړيکو لپاره لاره هواره شي.